

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 67/2021
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из породичних односа тужилаца мал. АА, чији је заступник колизијски старатељ Бата Адриенне, адвокат из ... и ББ из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Миодраг Батинић, адвокат из ..., ради измене одлуке о вршењу родитељског права, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против решења Вишег суда у Суботици Гж2 12/20 од 07.08.2020. године, на седници одржаној 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против решења Вишег суда у Суботици Гж2 12/20 од 07.08.2020. године, у делу којим је одлучено о предлозима за враћање у пређашње стање.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене, изјављена против решења Вишег суда у Суботици Гж2 12/20 од 07.08.2020. године, у делу којим је одбачена као неблагоприятна жалба тужене.

Образложење

Основни суд у Суботици, пресудом П2 485/2017 од 07.02.2020. године, делимично је усвојио тужбени захтев (став први изреке), тако што је изменио одлуку о вршењу родитељског права, издржавању детета и начину одржавања личних односа из пресуде Основног суда у Суботици П2 1035/2010 од 10.11.2010. године и пресуде на основу признања Основног суда у Суботици П2 240/2011 од 13.04.2011. године на тај начин да се мал. АА, рођена ...2005. године у ..., од дана правноснажности ове пресуде, поверава на самостално вршење родитељског права оцу ББ (став други изреке). Обавезао је тужену да на име свог дела доприноса за издржавање мал. АА плаћа месечно износ од 7.000,00 динара од 22.06.2017. године па убудуће, сваког 15. у месецу за претходни месец, док за то постоје законски услови, а доспеле месечне обавезе на име свог дела доприноса за издржавање тужена обавезује да плати у року од 15 дана по правноснажности ове пресуде и за случај доцње, са законском затезном каматом од дана доспелости сваке месечне рате до коначне исплате, под претњом принудног извршења (став трећи изреке). У преосталом делу, одбио је тужбени захтев ради обавезивања тужене на исплату дела доприноса за издржавање мал. детета преко досуђеног износа од 7.000,00 динара до захтеваног износа од 10.000,00 динара (став четврти изреке). Одредио је начин одржавања личних односа мајке ВВ и мал. детета

АА, сваког другог викенда у месецу у домаћинству мајке и то недељом од 09,00 до 19,00 часова, као и половину трајања свих школских распуста и верских и државних празника наизменично, а у случају да овај модел виђања изостане, одредио виђање у контролисаним условима у просторијама Центра за социјални рад ..., једном недељно у трајању од два сата (став пети изреке).

Основни суд у Суботици, решењем П2 485/2017 од 16.06.2020. године, одбацио је предлог тужене ради враћања у пређашње стање од 03.03.2020. године (став први изреке). Одбацио је предлог тужене ради враћања у пређашње стање од 26.05.2020. године и одбацио као неблаговремену жалбу изјављену против пресуде П2 485/2017 од 07.02.2020. године (став други изреке).

Виши суд у Суботици, решењем Гж2 12/20 од 07.08.2020. године, одбио је жалбу тужене и потврдио решење Основног суда у Суботици П2 485/2017 од 16.06.2020. године.

Против наведеног другостепеног решења, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка.

Врховни касациони суд је у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, а у вези члана 413. и 420. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20), утврдио да ревизија тужене у делу којим је одлучено о предлогу за враћање у пређашње стање није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Како одлука о предлогу за враћање у пређашње стање не представља решење којим се поступак правноснажно окончава, то ревизија тужене у том делу није дозвољена, на основу цитиране одредбе члана 420. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење и у делу којим је жалба тужене одбачена као неблаговремена, на основу члана 408, а у вези члана 420. ЗПП и утврдио да ревизија тужене у том делу није основана.

У проведеном поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, на основу одредбе члана 408. ЗПП. Поред тога, како је ревизија изјављена због битне повреде одредаба парничног поступка, то се у том делу ревизијом не доводи у сумњу законитост и правилност побијаног решења.

Према утврђеном чињеничном стању, пуномоћник тужене је првостепену пресуду примио 02.04.2020. године, док је уз предлог за враћање у пређашње стање упућеног суду посредством поште препоручено 25.05.2020. године изјављена и жалба против првостепене пресуде.

Одредбом члана 367. став 1. ЗПП је прописано да странка може да изјави жалбу против пресуде донете у првом степену у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде, ако у овом закону није другачије прописано.

Одредбом члана 2. став 1. Уредбе о роковима у судским поступцима за време ванредног стања, проглашеног 15.03.2020. године („Службени гласник РС“ број 38/20), прописано је да, рокови за изјављивање правних лекова, правних средстава или за предузимање других процесних радњи у поступцима из члана 1. ове Уредбе, престају тећи за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020. године. Одлуком о укидању ванредног стања („Службени гласник РС“ бр. 65/20 од 06.05.2020. године) је предвиђено 1) да се укида ванредно стање на територији Републике Србије, проглашено 15.03.2020. године и 2) да ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику РС“.

Према томе, како је првостепену пресуду пуномоћник тужене примио за време ванредног стања 02.04.2020. године и рок за изјављивање жалбе почео да тече после доношења одлуке о укидању ванредног стања 06.05.2020. године и то од 07.05.2020. године, то је жалба тужене изјављена по протеку законског рока од 15 дана, рачунајући да је последњи дан за изјављивање жалбе био четвртак 21.05.2020. године, а да је жалба упућена посредством поште препоручено поштом 25.05.2020. године, због чега је неблаговремена. Дакле, правилна је одлука о одбачају као неблаговремене жалбе тужене, изјављена против пресуде Основног суда у Суботици П2 485/2017 од 07.02.2020. године.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 413. и 414. став 1. а у вези члана 420. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**